

ДУБОКИ РОВОВИ

Игралиште, поред њега кривудава пруга,
пут летњи, спушта се у јарош,
десно и лево развалина дуга,
иза нас у даљини, салаш Шарош.

Украј пута бунар, ћерам и корито,
чобан са кером, чува сеоске краве,
врућина, сунце припекло силовито,
вивци надлете и са писком се јаве.

Гуркамо се, јуримо, до појаса трава,
морамо прећи још једну кривину,
текуници из рупе провирила глава,
неко јој непозван ремети тишину.

Дубоки ровови, вода се зелени,
храбри улазе, скинули се голи,
пливају, гњурају се, тело се румени,
кожа од сунца изгорела и помало боли.

Дан по одмако и купање преста,
муљ се пере са блатњавог тела,
сви се журе и галама неста,
дружина је на окупу цела.

Умор савладао, вучемо се лено,
вода исцрпила, обрашчићи врући,
воз теретни у кривину скрено,
прикаснимо, шта ће рећи кући.

Угљеша Слијепчевић